

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1764	Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Πέμπτη 26 Ἰουλίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Οἱ τρεῖς ἀρετὲς τῆς ἁγίας Παρασκευῆς

Εορτή, ἀγαπητοί μου, ἑορτὴ καὶ πανήγυρις. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴ μνήμη τῆς παρθενομάρτυρος ἁγίας Παρασκευῆς. Καὶ μαζί με τὴν ἁγία Παρασκευὴ ἑορτάζουν χιλιάδες γυναῖκες ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας. Καὶ ἑορτάζουν χωριὰ καὶ πόλεις, καὶ ἑορτάζουν ἐκκλησίες, μοναστήρια καὶ ἐξωκκλήσια τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· ἑορτάζουμε τὴν ἑορτὴ ὅπως θέλει ὁ Θεός; εἶνε ἡ ἑορτὴ μας σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαῖο ἐρώτημα.

Ὑπάρχουν —δὲν τὸ ἀρνοῦμαι— καὶ στὸν αἰῶνα μας, αἰῶνα μεγάλης ἀπιστίας καὶ διαφθορᾶς, ὑπάρχουν **εὐλαβεῖς ψυχές**, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ποὺ πρῶτῃ - πρῶτῃ καὶ νύχτα - μεσάνυχτα —τὸ εἶδα με τὰ μάτια μου— ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ χωριά, περνᾶνε λαγκάδια καὶ βουνὰ ξυπόλητες, σὲ κακοτράχαλους δρόμους, κι ἀνεβαίνουν σὲ ἐξωκκλήσια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, καὶ ἀνάβουν τὸ κερί τους καὶ προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα τῆς καὶ προσεύχονται στὸ Θεὸ με δάκρυα. Εὐλαβεῖς ψυχές· ποιός μπορεῖ νὰ τὶς κατηγορήσῃ;

Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὲς τὶς εὐλαβεῖς ψυχές, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποὺ τιμοῦν πρεπόντως τὴ μνήμη τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὑπάρχει καὶ ἓνα ἄλλο πλῆθος, μεγάλο πλῆθος, ποὺ συρρέει στὰ πανηγύρια ὄχι γιὰ νὰ τιμήσῃ τὴν ἁγία, ὄχι γιὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἱερὰ μνήμη τῆς, ὄχι γιὰ νὰ λατρεύσῃ τὸν παντοδύναμο Θεό, ἀλλὰ γιὰ ἄλλους σκοπούς, με θορυβῶδεις διαθέσεις καὶ ἰδιοτελεῖς βλέψεις. Μαζεύονται ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ κέρδους κ' ἐπιφελοῦμενοι τὴν κοσμοσυρροὴ στήνουν ἐγκαταστάσεις, πάγκους καὶ παιχνίδια, διαθέτουν διάφορα εἶδη. Στὶς πανηγύρεις αὐτὲς μαζεύονται ἄντρες καὶ γυναῖκες, νέοι ἰδίως, με ἀκατάλληλη περιβολή. Με τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴν ὄλη συμπεριφορὰ τους μεταβάλλουν τοὺς περιβόλους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἱερῶν μονῶν σὲ

τόπους ψυχαγωγίας, ποὺ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰ **κέντρα διασκεδάσεως** ποὺ ξέρουμε ὅλοι. Ψήνουν κρέατα, παίζουν ὄργανα, χορεύουν, λένε τραγούδια αἰσχρά, μεθοῦν καὶ κάνουν διάφορες ἄλλες ἀσχημίες. Ὅπου ὅμως ἡ ποιμαίνουσα ἐκκλησία ἀγρυπνεῖ, διαφωτίζει τὸ ποίμνιό τῆς καὶ λαμβάνει μέτρα, ἐκεῖ τὰ φαινόμενα αὐτὰ περιορίζονται σχεδὸν τελείως. Ἐκεῖ —ἂς ἔχη δόξα ὁ Θεός— ὑπάρχει σχετικὴ ἡσυχία καὶ κατάλληλο κλίμα γιὰ τὴ λατρεία.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι σεῖς ποὺ με ἀκοῦτε ἀνήκετε στὴν κατηγορία τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, θὰ ἤθελα νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ τὸ ζήτημα, με ποῖο τρόπο, σὲ τέτοιες ἑορτίες ἡμέρες, πρέπει ἐμεῖς νὰ λατρεύουμε τὸ Θεό. Σ' αὐτὸ ἀπαντᾶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος λέει, ὅτι **«ἑορτὴ μάρτυρος μίμησις μάρτυρος»**. Ἄν θέλουμε δηλαδὴ νὰ τιμήσουμε πρεπόντως ἓνα μάρτυρα ἢ μία μάρτυρα, πρέπει νὰ μιμηθοῦμε τὴ ζωὴ τους· ὅπως ἔζησαν ἐκεῖνοι, ἔτσι νὰ ζήσουμε κ' ἐμεῖς· καὶ ὅποιες ἀρετὲς εἶχαν ἐκεῖνοι, αὐτὲς νὰ ζηλώσουμε ν' ἀποκτήσουμε κ' ἐμεῖς.

Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: **ποιές εἶνε οἱ ἀρετὲς** ποὺ στολίζουν τὴν ἁγία Παρασκευή;

Δὲν πρόκειται, ἀγαπητοί μου, νὰ διηγηθῶ τὸν βίό τῆς ἁγίας, ὅπως ἔκανα ἄλλοτε. Θέλω μόνο νὰ σᾶς παρουσιάσω **ἓνα - δύο - τρία σημεῖα** τῆς προσωπικότητός τῆς, τρία ἀπὸ τὰ ἀνεκτίμητα στολίδια ποὺ κοσμοῦσαν τὸν ψυχικὸ τῆς κόσμον.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἦταν ἓνα **«κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν»** (Ἰακ. ἄσμ. 2,2). Ἐζησε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ εἰδωλολατρία ἦταν ἀκόμα σὲ ἀκμὴ καὶ οἱ ῥίζες τῆς στὰ μεγάλα κέντρα τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἰσχυρές· σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου λατρεύονταν ἀκόμη· σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ πορνεία καὶ ἡ μοιχεία καὶ ἡ ἐν γένει ἀκολασία ἐμόλυναν τὴν κοινωνία. Σὲ τέτοια ἐποχὴ ἔζησε. Ἐν τούτοις δὲν ἐπηρεάστηκε ἀ-

πὸ τὸ νοσηρὸ κλίμα. Μέσα σ' ἓνα τέτοιο κόσμος, αὐτὴ ἔμεινε παρθένος, **λουλούδι μέσα σὲ ἀγκάθια**, «*κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν*» ὅπως λέει ἡ Γραφή (ἔλ.).

Ἔλαμπε ἡ μορφή της, ποὺ τὴν στόλιζαν ἔξοχα φυσικὰ χαρίσματα. Θὰ μπορούσε νὰ ἔχη ἓνα ζηλευτὸ κοσμικὸ μέλλον, νὰ πάρη ὡς σύζυγο κάποιον ἐξέχοντα ἄνδρα, νὰ ζήσει μιὰ εὐτυχισμένη κοσμικὴ ζωὴ γεμάτη ἀνέσεις καὶ ἀπολαύσεις. **Ἀρνήθηκε ὅμως** ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα μεγαλεῖα καὶ τὶς ἐπίγειες ἡδονές, κι ἀφωσιώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Μέσα στὴν καρδιὰ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἔκαιγε φλόγα, φλόγα μεγάλη· ἡ **ἀγάπη στὸ Χριστό**, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ θεῖος ἔρωτας. Θὰ μπορούσε κι αὐτὴ μαζί μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ πῆ· Ποιὸς μπορεῖ νὰ μὲ χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου μου; «*τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;...*» (Ρωμ. 8,35).

● Θεῖος ἔρωτας ἔκαιγε στὰ στήθη τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Καὶ μαζί μὲ τὸν θεῖο αὐτὸν ἔρωτα, ποὺ ἔφλεγε τὴν καρδιὰ της, ἓνας ἄλλος πόθος τὴν συγκινοῦσε, πόθος ποὺ πῆγαζε ἀπὸ τὸν προηγούμενο ἔρωτά της. Ὁ πόθος αὐτὸς ἦταν ὁ **ἱεραποστολικὸς ζῆλος** της. Μετὰ τὴν κοίμησι τῶν γονέων της μοίρασε τὴν περιουσία της σὲ φτωχοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ πόθο Χριστοῦ βγήκε στὸν κόσμο καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττει τὸν ἀληθινὸ Θεό. Μὲ τὴν ἱεραποστολικὴ της δρᾶσι ἀπευθυνόταν στοὺς εἰδωλολάτρες καὶ τοὺς καλοῦσε νὰ γνωρίσουν τὸ Χριστό. Κήρυξε στὴ Ἱώμη, πέρασε βουναὶ καὶ λαγκαδία, πῆγε σὲ πολλὰ πόλεις τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, μπῆκε σὲ σπίτια, στάθηκε σὲ πλατεῖες, παρουσιάστηκε σὲ δικαστήρια, ἀπολογήθηκε ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου μπροστὰ σὲ ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Παντοῦ ἡ γλῶσσα της ὑμνοῦσε τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ μας. Μὲ τὸ κήρυγμα καὶ ὅλες τὶς ἐνέργειές της ἔφερε πλῆθος εἰδωλολάτρες στὴν Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ τὰ συναξάρια καὶ οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὀνομάζουν *ἰσαπόστολον*, ἀφοῦ ἔκανε ἔργο ἀποστόλου. Γυναίκα αὐτὴ, κατάρθωσε νὰ μιμηθῆ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ νὰ κηρύξη τὴν λυτρωτικὴ πίστι, ὄχι μόνο σὲ γυναῖκες ἀλλὰ καὶ σὲ ἄντρες, καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξῃ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας.

● Ἐρωτας Χριστοῦ ἔκαιγε τὴν εὐγενικὴ καρδιά της, πόθος ἱεραποστολικὸς τὴν ὠθοῦσε, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο τὴν χαρακτήριζε· εἶχε **τόλμη καὶ ἀνδρεία**. Σπανίως συναντᾶ κανεὶς σὲ

γυναίκα τὴν γενναιότητα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Νίκησε τοὺς ἄντρες. Δέχθηκε καταγγελίες Ἑβραίων, κάθισε σὲ ἐδώλια δικαστηρίων, παρουσιάστηκε ἐμπρὸς σὲ βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, ἄρχοντες τοῦ αἰῶνος τούτου, ὡμολόγησε τὴν πίστι της μὲ παρρησία, μίλησε μὲ γλῶσσα εἰλικρινείας, ὑπέδειξε στοὺς ἀθέους τὴν πλάνη τους. Κι ὅταν τῆς ζήτησαν νὰ βλαστημηθῇ τὸ Χριστὸ γιὰ νὰ σωθῆ, αὐτὴ εἶπε· Προτιμῶ χίλιους θανάτους παρὰ νὰ ὑβρίσω τὸ γλυκύτατο ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι, ἀφοῦ κατ' ἐπανάληψι δοκίμασε καμίνια καὶ φωτιές, τέλος δέχθηκε τὸ μαρτυρικὸ τέλος κλίνοντας τὴν κεφαλὴ στὸ σπαθὶ τοῦ δημίου.

* * *

Αὐτό, ἀγαπητοί μου, σὲ μικρὴ περίληψι καὶ μὲ σύντομο λόγο, εἶνε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Τρία στολίδια - τρεῖς ἀρετές, ἐπαναλαμβάνω, ἔλαμπαν στὸ πρόσωπό της· τὸ ἓνα ἦταν ἡ φλογερὴ ἀγάπη της στὸ Χριστό, τὸ δεύτερο ἦταν ὁ ἱεραποστολικὸς ζῆλος γιὰ τὴν διάδοσι καὶ κατίσχυσι τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τὸ τρίτο ἦταν ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ θάρρος ποὺ ἔδειξε σὲ ὅλη τὴ ζωὴ της καὶ πρὸ παντὸς στὸν καιρὸ τοῦ μαρτυρίου.

Σήμερα, ἂν ρίξουμε ἓνα βλέμμα μέσα στὴν κοινωνία μας, θὰ δοῦμε τέτοια πρόσωπα; Ὁμολογοῦμε ὅτι σπανίζουν. Ἐν τούτοις εἶνε ἀλήθεια, γιὰ τὴν ὁποία πρέπει νὰ δοξάσουμε τὸ Θεό, ὅτι καὶ στὴ μικρὴ μας πατρίδα, ποὺ διανύει μιὰ κρίσιμη καμπὴ τῆς ἱστορίας της, ἴσως τὴ χειρότερη, καὶ σήμερα ἀκόμα στὴν πατρίδα μας ὑπάρχουν, ναὶ ὑπάρχουν εἰς πεῖσμα τῶν δαιμόνων, πρόσωπα ἱεραποστολικά. Ὑπάρχουν καὶ νέοι, ποὺ ἔχουν ἀφοσιωθῆ στὴ λατρεία τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ ἐκτελοῦν τὰ ἱερατικά καὶ τὰ ἱεραποστολικά τους καθήκοντα μέσα στὸν κόσμο. Ὑπάρχουν καὶ νέες ἀφωσιωμένες πού, εἴτε ὡς νοσοκόμες εἴτε κατ' ἄλλο τρόπο, ἐκπληρώνουν τὰ ἱεραποστολικά τους καθήκοντα καὶ εἶνε «*τὸ ἅλας τῆς γῆς*» καὶ «*τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ματθ. 5,13-14).

Ἄς εὐχηθοῦμε τὰ πρόσωπα αὐτά, τὰ ἱεραποστολικά, ποὺ συνδυάζουν παρθενία καὶ ἱεραποστολικὸ ζῆλο, νὰ γίνουν πολλὰ, καὶ σὰν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι νὰ χτυπήσουν μὲ τὶς ῥομφαῖες τους τὸ κακὸ ὅπουδῆποτε καὶ νὰ βρίσκωνται.

Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ εὐχομαι, ὁ Θεὸς ν' ἀναδείξῃ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ ἄνδρες καὶ γυναῖκες πυρφόρους, μιμητὰς τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκτελέσουν μεγάλο ἱεραποστολικὸ ἔργο στὸ ἔθνος μας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**